

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Anden Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030266972336.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Her svinger loft i Sky for Jorderigs Fundering:
Ej Grunden var begynt før hvælning der maa stande,
Før Vandet blef fordeelt, at Landet blef til Lande.
Steen-piller haard' oc fast, kund' ej den Himmel bære,
Men Guds almæctig Haand opholder den med Ære,
Der ved hans Viisdom stoor, der ved hans Konster mange
Al Jorden ofverskinn', al Verden ofverprange.
Oc ville vi forstaa Himlens *materi* høje,
Vi maa tiltænke da, med *Mose* Kalf at pløje,
Oc først betracte vel, hvad Nafn hand derpaa gifver
Saa dages noksom op, hvoraf den hvælning blifver.
Thi hvis Gud skabt' i gaar, af intet hand det gjorde,
I Dag Materien maae virke ved hans Orde.
Saa raaber da den Tolk her ofver Lydt for alle,
Som førd' Israels Folk, oc self den Bygning kalder,
RAKIA, paa sit maal, paa danske det betyder
En ting at gjøre haard, der før som Vandet flyder,
Oc strecke den i det, den hærdis ret som blærer,
Der mand med sterkest puust, vel raa oc vaad' udspærrer.
Thi Guds almæctig Haand, oc virkende Munds-Aande,
Befoel det tynde Vand at streckis ofver Lande,
Oc blifv' et sterkt *Casteel*, een Mur oc runder Skantse,
Ofvr Verden lang oc bred, som Soolen kund' i dantse,
Oc vandre runden om, som med Soldater klare,
Ja nyde Svinge-rom, til sin Planete-skare,
Som skabte fierde Dag ofvr Verden viid at vanke,
Een for, een anden bag, den hid, den did at spanke.
Thi at slig Bygning fast af Vand er giort behænde,
Mod al Naturens Verk, *Schamajim* gîr tilkænde,
Som er paa danske, Vand, dog vi det Himmel kalde,
Thi den er giort af Vand, oc Vand der fra maae falde,
Det viis oc Farfven ud, som Vandet blaa oc hviider,
Oc hvo der striider mod, hand Skriften imod-striider.
Er det ej underligt? Gud af den stoore Diunge
Til slig befæstning rund som Verden skuld' omringe,